

ספירה משלהן

האמניות מירב הימן ואילת כרמי מאתגרות בתערוכה את הדרת הנשים בכלל ומטקסי ספירת העומר בפרט

רעות ברנע

חשוב לנו להשמיע את שירת הנשים במיוחד במקום הזה שיש בו זהות יהודית, אומרת האמנית מירב הימן שיחד עם האמנית אילת כרמי מציגות בימים אלה את התערוכה החדשה "ספירה" במרכז נווה שכטר בתל אביב שהוא מרכז לתרבות, יצירה ואמנות יהודית. "אנו רוצות להבליט את נקודת המבט המקבלת של היהדות זו שמאפשרת את שירת הנשים. אנחנו משמיעות את קול האישה בצורה ברורה ולא מתנצלת". הימן (45) מגיעה מתחום הצילום והפ

מירב הימן

רפורמנס, כרמי (50) מגיעה מתחום הציור. מזה שלוש שנים הן משתפות פעולה בעבודה על פרויקט גדול שנקרא "שביל ישראל" שעוד לא הוצג, מעין עולם שלם שהן בונות כשהתערוכה הנוכחית היא חלק ממנו. "ספירה" אותה אצרה שירה פרידמן, סובבת סביב התקופה בשנה בה היא מוצגת – ימי ספירת העומר, שבחלק מהזרמים ביהדות מודרות נשים מהטקסים הקשורים למועדים אלו. היצירה המרכזית בה (אך לא היחידה) היא עבודת וידאו בארבעה ערוצים, בה מופיעות ארבע נשים שונות כשהן מסתובבות על

אילת כרמי

מתקן ייעודי שנבנה עבורן ומוצב על רקע של חממה. כל אחת מהנשים סופרת עד 49 – בהתאם לימי ספירת העומר – על פי מנגינה של המלחינה מעיין צדקה, שהתבססה על לחנים מסורתיים שונים. "את המתקן בנינו כבר לפני שנתיים כחלק מהפרויקט הגדול", מספרת הימן, "הרמות מסובבת את עצמה בעזרתו, ועליו הרכבנו מצלמה באמצעותה הרמות תוכל לתעד את עצמה, את המסע שהיא עוברת תוך כדי הסיבוב והספירה. הצופה נשאר ממוקד ברמות, שנשארת יחסית סטטית בעוד שכל העולם הולך וסוער סביבה".

הימן מסבירה שהחממה ברקע היא סוג של אינקריטור. "זה מתקשר לנו שאים שונים ששתינו עוסקות בהם כמו כוח פנימי של אישה, של גיבורה, מסעות שנשים עוברות וקשיים שנשים מתמודדות איתם. ובעיקר שלמרות כל אלה הן מצליחות לשמור על שלוה ויציבות". "לקחנו ארבע נשים שונות כי מבחינתנו כל אחת מהדמויות היא גיבורה, וזו גם ההגדרה של נשיות שאנחנו מנסות לייצר, הגדרה שכוללת הרבה יותר מגיבורה אחת", מוסיפה כרמי. "כל אחת מהן היא אישה חזקה, עם אופי, שיכולה

עבודת וידאו מחוץ
התערוכה "ספירה". נשים
מסתובבות וסופרות עד
49 בספירת העומר

צילומים: עמית שגל

להיכנס לדמות גם פיזית וגם מנטלית". הנשים שנבחרו להסתובב ולשיר על המתקן מגיעות כל אחת מרקע אחר וכל אחת שרה בשפת אמה: הן שרה בעברית, עינב כאמהרית, נעם באנגלית וסמירה בערבית. "מצאנו שבמקומות שונים כתוב שלאשה מותר לספור את ספירת העומר, אבל לא עם ברכה", מסיימת כרמי. "ואנחנו אומרות, להפך – הן יספרו איך שהן רוצות ויתבלבלו כמה שהן רוצות".

"ספירה היא משהו מרכזי בהווה הנשית", אומרת אוצרת התערוכה שירה פרידמן. "כולנו כנשים צריכות לספור לאורך כל החיים, אם זה את המחזור החודשי, שברעות של הריון ועוד. הספירה היא עניין אימננטי לגוף הנשי. ההתייחסות בתערוכה היא גם להדרת הנשים לא רק מספירת העומר או משירה. אין בתערוכה בקשה לעולם אידיאלי אלא אמירה שגורסת שנשים צריכות להיות חלק מכל מה שקורה פה, לא משנה איך היא נראית ואיך היא סופרת".